

Prikzuster Inge Bos: "lekker je eigen toko"

Inge Bos werkt sinds de start bij het klinisch chemisch laboratorium van het Westfriesgasthuis. Zij houdt zich vooral bezig met het bloedprikken. Wat vindt Inge goed bij het Diagnostisch Centrum West-Friesland? Als eerst noemt Inge de prima onderlinge sfeer, zowel onder de prikzusters, als met de analisten van het laboratorium zelf. Het werk wordt goed ondersteund door de computer. Ook met de leiding van het laboratorium bestaat een goede verstandhouding. Je kunt met problemen altijd terecht. Wel wordt je gestimuleerd om zelf eerst een oplossing voor de problemen te vinden. Inge vindt dit wel positief: je mag meedenken!

Bij de prikdienst werken wel veel parttimers. Inge zelf werkt dagelijks en heeft zo haar vaste prikpunten, ze noemt het een "eigen toko". Je gaat lekker naar buiten je vaste patiënten controleren. Je komt ook altijd bij dezelfde huisartsen en hun assistenten met de koeriersdienst en je leert hen goed kennen. Er zijn dus korte lijnen met de afnemers van de laboratoriumbepalingen, er is goed informeel contact. Voor deze huisartsen heeft het DCWF een eigen gezicht. Ook met de patiënt wordt een band opgebouwd, vooral met de trombosepatiënten. Deze geven daarom makkelijker medische informatie. Dat is ook in het belang van de patiënt. Verder prikt Inge ook de patiënten op Leekerweide. Dit vindt ze ook erg leuk en uitdagend. Omdat zij hier vast komt, heeft zij ook vertrouwen bij de bewoners van Leekerweide.

Aan Inge Bos is ook gevraagd wat er beter kan in de organisatie. Hierop vertelt Inge dat er op dit moment wat onrust is omdat de prikpunten opnieuw worden ingedeeld. Het is zoeken hoe dit het handigste gaat, maar de routes moeten beter worden afgestemd. Een probleem is ook dat de analisten van het laboratorium wel kunnen invallen als prikzusters, maar niet alle prikzusters zijn analisten en zij kunnen dus niet invallen op het laboratorium.

Ideaal vindt Inge de eigen parkeerplaatsen voor de 20 auto's van het DCWF. Dit is echt een verbetering met eindeloos rondjes rijden in de parkeergarage. Nadeel is dat soms mensen op deze gereserveerde plaatsen gaan staan.

Inge merkt dat sommige patiënten van de trombosedienst echt toe zijn aan zelfmeting. Ze willen vaak wat langer op vakantie. Inge biedt deze patiënten ook actief aan om zelf te gaan meten. Patiënten zijn zeer tevreden over de zelfmeting. Anderen geven juist aan dat ze liever door de prikzuster geprikt willen worden.

Prettig zijn ook de goede werktijden. Het werk kan ook altijd op tijd worden overgedragen. Als je tot één uur 's middags werkt, ben je ook echt op die tijd klaar. Dat is prettig voor de gezinssituatie.

Het feestje voor de medewerkers wordt goed ontvangen. Omdat er zoveel medewerkers zijn, is het een leuke mogelijkheid om iedereen eens persoonlijk te spreken.

Een compliment wil Inge ook geven voor de organisatie en leiding van het laboratorium. Speciaal noemt Inge Jan van Rijn. Niet alleen geeft hij leiding aan een goed draaiend laboratorium, maar met de start van de prikdiensten en de trombosedienst heeft hij alles in korte tijd uitstekend georganiseerd. Verder vindt Inge tot slot dat alles bij het laboratorium goed beschreven is in protocollen. Deze worden ook snel aangepast, bij elke mogelijkheid tot verbetering.